

**Dave Douglas** (Montclair, New Jersey, 1963)

Format a Nova York, on va estudiar trompeta amb Carmine Caruso, Dave Douglas reconeix en Stravinski i Coltrane les primeres influències. Des del 1987 va fer gires amb Horace Silver, Vincent Herring, Dr. Nerve i la companyia Bread and Puppet Theater, i a partir de 1990 va començar a enregistrar els seus propis projectes amb les discogràfiques més inquietes dels Estats Units com ara Hat Art, Soul Note, New World, Arabesque, Songlines i Winter & Winter; darrerament també ha gravat per RCA/Victor, RCA/Blue Bird i Greenlaf Music. Douglas ha format part de les formacions estables d'artistes com Uri Caine, John Zorn i Mark Dresser, entre d'altres.

Com a compositor i solista improvisador, Douglas desenvolupa la seva música fora del llenguatge tradicional del jazz. Difícil de classificar en alguna categoria, el seu treball s'esforça a desmantellar els límits al voltant de la pròpia composició; la varietat de les seves influències es reflecteix en la música escrita per als seus diferents projectes i formacions: Charms of the Night Sky, Tiny Bell Trio, Parallel World (the string group), jazz Quartet and Sextet, The Electric Octet Sanctuary, Witness i Nomad el projecte amb el que arriba al Festival de Terrassa d'aquest any per presentar *Mountain Passages* (Greenlaf Music, 2005), el seu darrer treball discogràfic.

A Nomad Douglas ha aplegat un grup d'intèrprets que li han ofert la possibilitat d'assajar nous territoris sonors: es tracta, en les seves pròpies paraules, "d'una combinació única d'instruments que proporciona noves perspectives. Crec que la gent que va gaudir amb Charms of the Night Sky i el Tiny Bell Trio, trobarà coses que li agradaran en aquest projecte (...) És un grup molt líric, però que de cop i volta pot tornar-se molt enèrgic." Als habituals de Douglas s'afegeixen els nous intèrprets Michael Moore al saxo alt i els clarinets (membre durant 20 anys de l'ICP, un expatriat dels Estats Units que viu a Amsterdam), i el tuba Marcus Rojas (membre de Spanish Fly i moltes altres bandes). Parcialment inspirat en l'amor de Douglas per la música Folk, Nomad conté també l'esperit jazzístic que inspira tota la seva música: conté la solemnitat de la contemplació solitària i també l'embriaguesa i el llibertinatge de la celebració extàtica. És una composició per al festival "El so dels Dolomites", que té lloc a les muntanyes del Valle di Fassa i està inspirada en la música local anomenada Ladino.

Douglas torna a Terrassa després d'aquella inoblidable vetllada del festival del 1999 amb el Tiny Bell Trio. El que llavors va ser un descobriment, ara és el seguiment de l'evolució d'un dels músics més importants del panorama del jazz actual.